

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Det af det ærede medlem stillede spørgsmål giver mig anledning til først ganske kort at redegøre for, hvad sundhedsmyndighederne har erfaret om omfanget af misdannelser hos spædbørn som følge af, at moderen under svangerskabet har brugt thalidomidpræparater.

Her i landet har thalidomid været forhandlet i to styrkegrader og under to forskellige navne, neosedyn og lulamin; begge præparater blev registreret som medicinske specialiteter i 1959, men blev begge slettet af registret i december 1961, efter at begge fabriker, som fremstillede præparaterne, forinden havde meddelt landets apoteker og læger, at præparaterne ville blive trukket ud af handelen, indtil det var klarlagt, om de medførte de påståede skadelige bivirkninger.

Slettelsen af specialregistret blev offentliggjort den 15. januar 1962, og efter denne dato har der ikke fundet udlevering sted af præparaterne fra danske apoteker.

Efter hvad sundhedsstyrelsen ved, er der født 5 thalidomidmisdannede børn her i landet, hvoraf de 3 er døde, og det kan vel ikke helt udelukkes, at der kan forekomme flere tilfælde af denne art; men der kan formentlig kun blive tale om ganske enkelte tilfælde.

Jeg kan oplyse, som det ærede medlem også var inde på, at der i Vesttyskland er født ca. 4.000 børn med misdannelser; i England skal det dreje sig om mellem 500 og 800 børn — alt sammen tilfælde, hvor moderen under svangerskabet har indtaget thalidomidpræparater.

Grunden til, at der ikke er forekommet flere tilfælde herhjemme, er vel i første række, at begge præparaterne var belagt med recepttvang. Herudover har det utvivlsomt været af betydning, at der ikke over for læger blev reklameret med, at præparatet skulle være særlig virksomt til forebyggelse af svangerskabsopkastninger, hvilket var tilfældet i flere andre lande. Jeg vil som nævnt mene, at faren for nye tilfælde i det væsentlige er overstået.

Den avisomtale med udtalelser fra læger og sundhedsstyrelse, der har fundet sted, må have bevirket, at de allerfleste er klar over problemet. Jeg lægger også vægt på, at præparaterne har været vist i fjernsynets

Aktuelt. Men da man fra forskellig side har fået en vis formodning om, at der måske stadig kan stå visse restbeholdninger af præparatet i medicinskabene, har sundhedsstyrelsen til hensigt i de nærmeste dage på ny at indskærpe offentligheden betydningen af at gennemgå private medicinskabe og destruere alle beholdninger af lulamin og neosedyn.

Som det sikkert er det ærede medlem bekendt, findes der i apotekerlovens § 73 en række udførlige bestemmelser om de krav, der må stilles til lægemidler som forudsætning for, at de kan optages i specialitetsregisteret og dermed må sælges her i landet. Den vigtigste side af kontrollen består deri, at der kræves forelagt dokumentation for, at fabrikken har foretaget undersøgelser af farmakologisk, toksikologisk og klinisk art, og det står i specialitetsnævnets magt at kræve sådanne oplysninger tilvejebragt, at man på grundlag af det foreliggende materiale kan skønne over, om det vil være forbundet med risiko at bringe lægemidlet i handelen.

Herudover må jeg også fremhæve den særlige regel, som går ud på, at sundhedsstyrelsen kan optage et lægemiddel i specialitetsregisteret for et begrænset tidsrum og således, at lægemidlets udlevering klausuleres til kun at gælde anvendelse på sygehuse, klinikker o. lign., så man senere på grundlag af dette indskrænkede og velkontrollerede forbrug kan tage stilling til, om lægemidlet må frigives til almindelig anvendelse.

Men selv om antallet af thalidomidmisdannede børn her i landet er så begrænset, som jeg har nævnt, er det min opfattelse — og den falder sammen med det ærede medlems — at kontrollen med medicinvarer bør effektiviseres. Jeg erindrer i denne forbindelse om, hvad det ærede medlem også nævnte, at der i forarbejderne til den nugældende apotekerlov blev fremsat bemærkninger om, at der her i landet burde oprettes et lægemiddelinstitut. Jeg er enig i, at et sådant institut bør oprettes. Da den danske regering har fået en henstilling fra Nordisk Råd om at tage spørgsmålet om en fællesnordisk lægemiddelkontrol op til overvejelse, vil jeg afvente disse forhandlinger, og vi forbereder netop i øjeblikket indkaldelse til et møde mellem repræsen-